

تمرین سوم شبکه عصبی

محمدرضا صیدگر-401422215

Exercise 1)

بسیاری از معماری های طراحی شده در راستای استفاده از توان محاسباتی موجود به صورت بهینه می باشند. حال می خواهیم بدانیم اگر میزان توان محاسباتی کاهش یا افزایش پیدا کند یا اگر بخواهیم یک شبکه زودتر آموزش داده شود، به چه طریق می توان شبکه مورد نظر را scale کنیم.

در شبکه های کانولوشنی سه روش برای افزایش دقت استفاده میشود:

افزایش عمق شبکه، ارتفاع شبکه و همچنین افزایش رزولوشن ورودی میباشد که افزایش هر کدام از این ویژگیها میتواند باعث بهبود عملکرد شبکه شود.

این سه ویژگی با یکدیگر ارتباط مستقیمی دارند، به این صورت که با افزایش رزولوشن، ویژگی بیشتری برای بررسی وجود دارد پس شبکه میتواند عمق بیشتری داشته باشد. می توان به effecientNet به عنوان یک نوع جستجو برای کارآمدترین شبکه ی عصبی با توجه به میزان توان محاسباتی نگاه کرد.

با توجه به اینکه دستگاه های مختلف از توان پردازشی متفاوتی بهره مند هستند می خواهیم شیوه ای داشته باشیم که با توجه به دستگاه در دسترس و توانایی پردازش موجود چگونه یک شبکه را Scale کنیم. اگر بخواهیم شبکه ی ما سریعتر آموزش ببیند و کمی کاهش دقت در نتایج شبکه مسئله ی خیلی مهمی نباشد میتوان از این روش استفاده نمود.

بنابراین Efficient-net یک راهی برای به دست آوردن بهینه ترین میزان برای scale up کردن با توجه به شرایط موجود می باشد.

با در نظر گرفتن یک baseline به صورت کلی سه روش برای scaling شبکه برای به دست آوردن دقت بهینه وجود دارد.

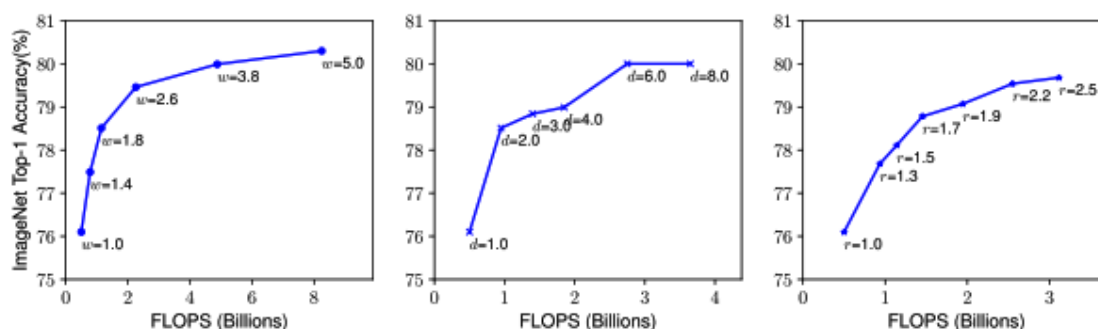
روش اول افزایش عمق: این روش بیشترین استفاده را در معماری های موجود تا کنون داشته است. منظور از افزایش عمق، افزایش تعداد لایه های یک شبکه می باشد.

روش دوم افزایش عرض: از این روش نسبت به عمق کمتر استفاده می شود. منظور از عرض نیز مقدار کانال های یک شبکه می باشد.

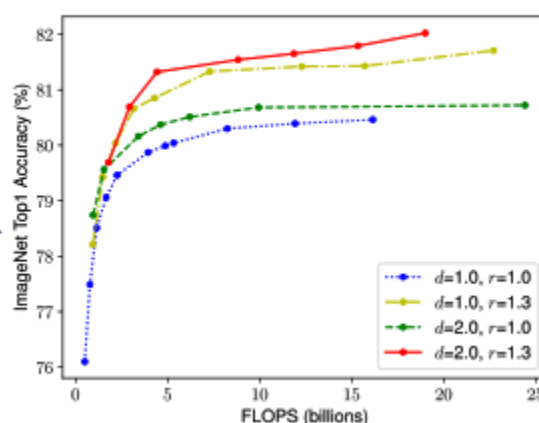
روش سوم افزایش resolution عکس ورودی: از این روش نیز گاهی در مقالات مشاهده شده که استفاده شده است.

در اینجا روشی معرفی شده است که ابتدا يك مدل baseline در نظر گرفته و سعی می کند با افزایش سه بعد طول، عرض و رزولوشن در مدل baseline بهبود ایجاد نماید. مسئله که وجود دارد برای پیدا کردن طول، عرض و رزولوشن مناسب فضایی که باید جستجو نماییم بسیار بزرگ میشود بنابراین ما برای هر لایه در نظر میگیریم که به صورت یکنواخت با يك ضریب ثابت رشد کنند.

یکی از مشکلاتی که scale up کردن شبکه می تواند ایجاد کند، مشکل vanishing gradient شود که با skip connection قابل حل می باشد.

همان طور که در شکل مشاهده می شود، افزایش هر يك از این ابعاد باعث افزایش دقت می شود، اما با رسیدن به دقت 80% دقت اشباع شده و افزایشی صورت نمی گیرد.

شکل بالا نشان می دهد که می توان با ترکیب این ابعاد با یکدیگر به میزان دقت بیشتری دست پیدا نمود. به عبارت دیگر می توان بیان نمود که این ابعاد از یکدیگر مستقل نیستند.

در ادامه به معرفی compound scaling method می پردازیم. این مسئله به صورت يك مسئله بهینه سازی میباشد، که به صورت فرمول زیر می توان مشاهده نمود. آلفا، بتا و گاما به صورت ثابت در نظر گرفته میشوند که با يك grid search می توان آن ها را به دست آورد. و اگر بتوانیم هزینه محاسباتی را افزایش دهیم با يك ضریب ثابت، مقدار phi را تغییر می دهیم.

$$\text{Depth: } d = \alpha^{\phi}$$

$$\text{Width: } w = \beta^{\phi}$$

$$\text{Resolution: } r = \gamma^{\phi}$$

$$\text{s.t. } \alpha.\beta^2.\gamma^2 = 2$$

$$\alpha \geq 1, \beta \geq 1, \gamma \geq 1$$

فی نیز می تواند بسته به مقدار منابع محاسباتی تغییر داده شود. میزان توان محاسباتی با FLOPS سنجیده می شود که نشان دهندهی میزان تعداد عملیات محاسباتی شناور که در يك ثانیه قابل انجام است، می باشد. محدودیت $\alpha.\beta^2.\gamma^2 = 2$ به این معنی می باشد که میزان FLOPS ها به میزان ϕ^2 می تواند افزایش یابد. معماری که به عنوان baseline در نظر گرفته می شود اهمیت بسیاری دارد، زیرا efficient net معماری baseline را تغییر نمی دهد و صرفاً آن را scale می کند. efficientNet دارای هفت ورژن مختلف می باشد. که ابتدا B0 را با استفاده از روش و معماری معرفی شده به دست می آورده و آن را به عنوان baseline در نظر گرفته و سپس با دو گام ورژن هایی دیگر (B1-B7) را به دست می آوریم. گام اول:

ابتدا phi را ثابت و برابر يك در نظر می گیریم، فرض می کنیم که دو برابر توان محاسباتی در اختیار داریم و با استفاده از يك α ، β ، γ و grid search مناسب را پیدا می کنیم. با در نظر گرفتن شرط ذکر شده $\alpha.\beta^2.\gamma^2 = 2$.

گام دوم:

در این قسمت آلفا، بتا و گاما را ثابت در نظر گرفته و با در نظر گرفتن ϕ های مختلف **baseline** یعنی B0 را **scale up** می نماییم. سوالی که در این جا می توان مطرح نمود این است که آیا می توان بدون در نظر گرفتن **baseline** و بر روی شبکه های بزرگ تر آلفا، بتا و گامای مناسب را جستجو نمود؟ امکان جستجو وجود دارد، ولی از لحاظ محاسباتی بسیار گران می شود. و این مسئله با به دست آوردن مقادیر مناسب بر روی **baseline** و سپس **scale** کردن آن به مدل های بزرگ تر به دست آمده است.

Exercise 2)

در شبکه های CNN فیلتر های کانولوشن برای استخراج ویژگی های تصویر استفاده می شوند. اندازه فیلترها یکی از عوامل تعیین کننده در ویژگی های استخراج شده از تصویر است. پیش از معرفی ماژول های Inception طراحان شبکه باید با توجه به تصویر اندازه فیلترها را تعیین می کردند.

ایده ماژول Inception استفاده از فیلترهای با ابعاد مختلف به طور همزمان است. به این صورت که چند فیلتر با ابعاد مختلف (فیلترهای کانولوشنی و pooling) روی ورودی اعمال می شوند. سپس خروجی آنها کنار یکدیگر قرار می گیرد (concat می شوند). در این حالت **feature map**ها مشتمل بر ویژگی های مختلف خواهند بود. هر ماژول شامل چند عملیات کانولوشنی و pooling موازی است. شکل زیر به صورت بلوکی یک ماژول Inception دلخواه را نشان می دهد.

مشکل این شبکه ها چه بود؟

در نگاه اول تعداد زیادی عملیات موازی، که یعنی هزینه محاسباتی زیاد! طراحان ماژول پس از این ضمن تلاش برای افزایش دقت، به اصلاحاتی برای کاهش هزینه محاسباتی نیز پرداختند.

نسخه V4 محصول توسعه TensorFlow بوده است. این نسخه تغییری در ساختارهای ماژول ارائه نداده. در واقع قبل از TensorFlow طراحان برای پایداری شبکه و همچنین رعایت قیدهای حافظه محافظه کارانه شبکه را طراحی می کردند با کاهش محدودیتهای طراحی به وسیله TensorFlow طراحان شبکه های عمیق تر با ماژولهایی با فیلترهای بیشتری را پیشنهاد دادند.

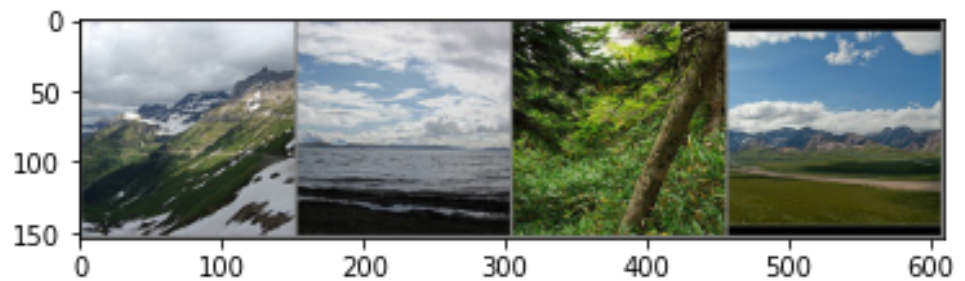
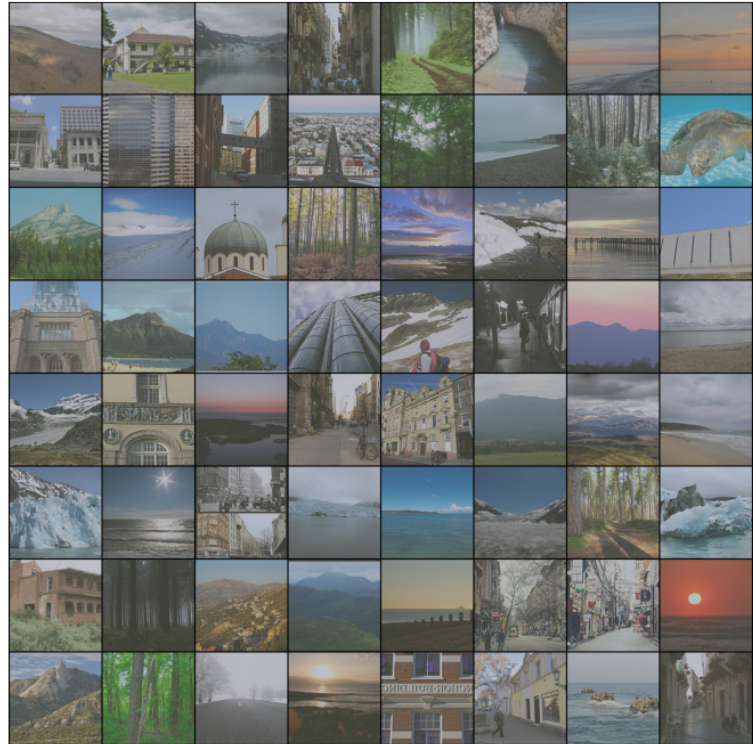
Inception-ResNet: Resnet با معرفی Residual block ها تاثیر زیادی بر دنیای شبکه عصبی گذاشت. به همین جهت طراحان Inception نیز سعی کردند از ویژگی مسیر

Residual در ساختار خود بهره ببرند. به این صورت که مجموعه فیلترها inception در مسیر Residual قرار خواهند گرفت. با به وجود آوردن این نوع ماژول مشکلی که در خود شبکه ResNet نیز به آن اشاره شده بود پدید آمد. اگر تعداد فیلترها از ۱۰۰۰ بیشتر می بود خروجی لایه ها بعد از چند هزار تکرار صفر میشد. راه حل پیشنهادی استفاده از Activation scaling در مسیر Residual بوده در واقع ضربی از بلوک Inception به مسیر مستقیم اضافه شود. عمق و فیلترهای ماژولها در Inception-ResNet به گونه ای انتخاب شد که از نظر حجم محاسباتی مشابه V4 باشد. هر دو شبکه دقتی مشابه یکدیگر داشتند اما سرعت همگرایی Inception-ResNet به وضوح بالاتر است.

Exercise 3)

گزارش پروژه:

در این پروژه مسئله ما یک مسئله طبقه بندی یا classification است بر روی داده های Intel Image Classification که داده های عکسی هستند با کانال های رنگی rgb. ما باید این عکس ها را به 6 دسته مختلف اختصاص دهیم که شامل forest ، buildings ، sea ، mountain ، glacier و street است. بعضی از عکس ها را چاپ کردیم تا ببینیم چه عکسایی هستند:

کلاس های عکسای بالا به ترتیب از راست به چپ glacier, sea, forest, mountain هستند.

برای پیشبینی کلاس های این مدل از داده ها که عکس هستند باید از شبکه های عصبی کانولوشن استفاده کنیم. در صورت سوال گفته شده است که از شبکه های ResNet استفاده کنیم برای طبقه بندی داده ها.

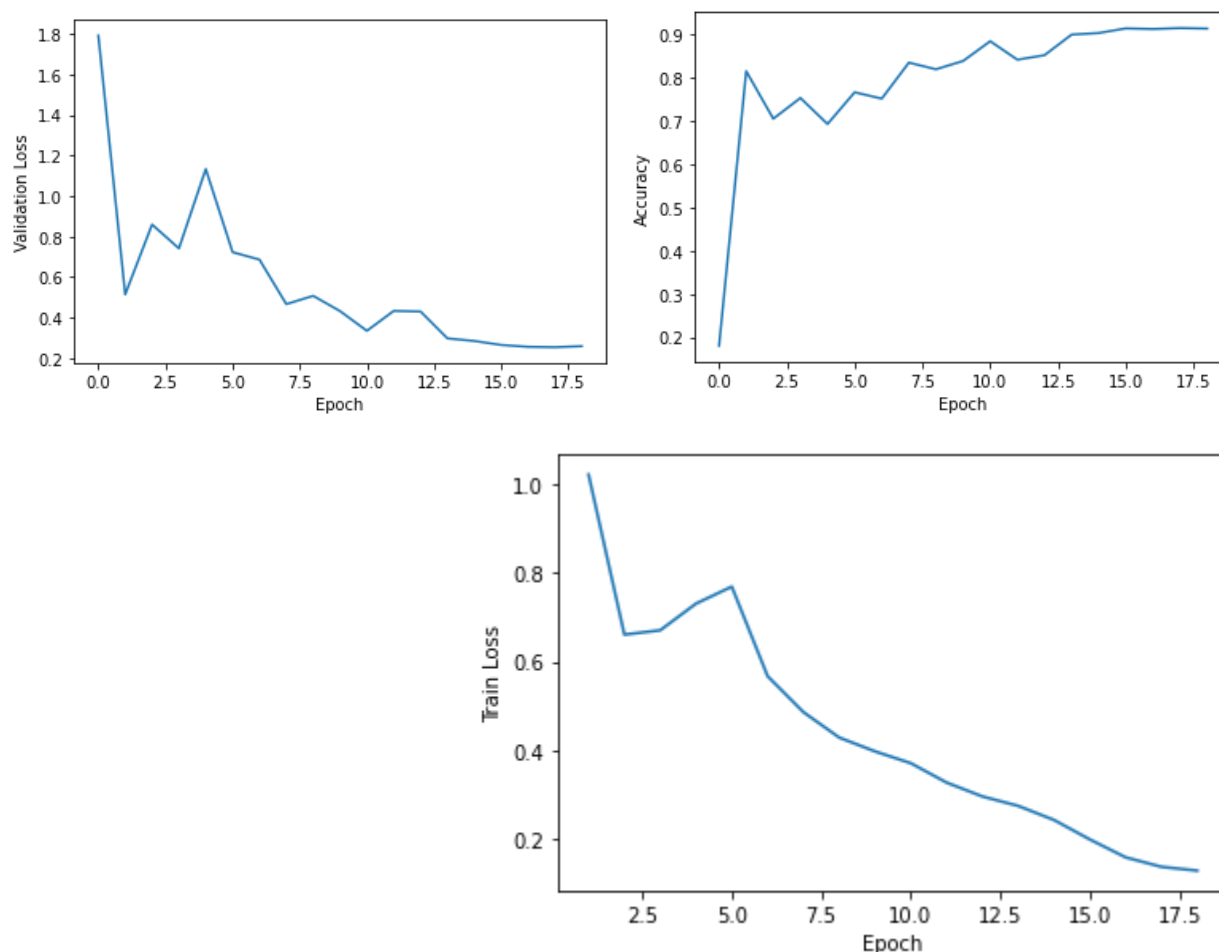
مدل ما دارای بلاک ها کانولوشن است که درون هرکدام از این بلاک ها کانولوشن 2 بعدی است ، لایه batch normalization و یک تابع فعالسازی relu و همینطور در بعضی مواقع در صورت نیاز یک لایه maxpool 2 بعدی هم خواهد داشت.

شبکه ما در اول یک بلاک کانولوشن دارد که ورودی 3 کانال رنگی می گیرد و خروجی 64 کانال میدهد سپس یک بلاک دیگر با maxpool که 64 میگیرد و 128 میدهد و لایه بعدی یک لایه resnet است که دارای 2 بلاک کانولوشن با ورودی و خروجی 128 که

خروجی این لایه علاوه بر خروجی این لایه ورودی های این لایه را هم به لایه بعدی انتقال میدهد که این همان چیزی است که در **resnet** ما داریم. در ادامه دوباره یک بلاک کانولوشن با ورودی 128 و خروجی 256 و یک بلاک کانولوشن دیگر با ورودی 256 و خروجی 512 و لایه بعدی باز یک لایه **resnet** است با 2 بلاک کانولوشن با ورودی و خروجی 512 و در نهایت یک لایه **classifier** که ورودی 512 و خروجی آن 6 است که این لایه دارای لایه های **maxpool2** و **flatten** و **linear** است. مدل را با **optimizer adam** و **max learning rate 0.01** و **18** اپیاک پیش رفتیم و نتایج زیر را روی داده های **train** , **valid** داشتیم:

Train loss: 0.12, validation loss: 0.25, validation accuracy: 0.91

نمودار های زیر روند آموزش رو به خوبی در طول این 18 اپیاک نشان می دهند:

در نهایت مدل را روی داده های تست هم ارزیابی کردیم که نتایج زیر را به همراه داشت:
Test loss: 0.27 , Test accuracy: 0.90

که نتایج بسیار خوبی می باشد.